मैत्रावरुणर्वसिष्ठः।इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

अयं सोम इन्द्र तुभ्यं सुन्व आ तु प्र याहि हरिवस्तदोकाः।
पिबा त्वस्य सुषुतस्य चारोर्ददो मघानि मघवन्नियानः॥ ७.०२९.०१

अयम्- एषः। सोमः- रसः। इन्द्र- परमेश्वर। तुभ्यम्- ते। सुन्वे- निष्पादयामि। हरिवः- प्राणाश्वसम्पन्न। तदोकाः- तत्सदनः। प्र- प्रकर्षेण। आ याहि- आगच्छ। अस्य- एतम्। सुसुतस्य- सुनिष्पन्नम्। चारोः- रसम्। पिब- अनुभव। मघवन्- इन्द्र। इयानः- उपगम्यमानस्त्वम्। मघानि- सम्पदः। ददः- यच्छ॥१॥

ब्रह्मन्वीर ब्रह्मकृतिं जुषाणोऽर्वाचीनो हरिभिर्याहि तूयम्।
अस्मिन्नू षु सवने मादयस्वोप ब्रह्माणि शृणव इमा नः॥ ७.०२९.०२

ब्रह्मन्- मेधामन्त्रसम्पन्न। ब्रह्मकृतिम्- उपासनम्। जुषाणः- सेवमानः। अर्वाचीनः- अस्मदभिमुखः। हरिभिः- प्राणाश्वैः। तूयम्- क्षिप्रम्। याहि- गच्छ। अस्मिन्- एतस्मिन्। नु- क्षिप्रम्। सवने- सम्भजने। सु- सुष्ठु। मादयस्व- तुष्टो भव। नः- अस्माकम्। इमा- एतान्। ब्रह्माणि- मन्त्रान्। उप शृणवः- शृणु॥२॥

का ते अस्त्यरंकृतिः सूक्तैः कदा नूनं ते मघवन्दाशेम।
विश्वा मतीरा ततने त्वायाधा म इन्द्र शृणवो हवेमा॥ ७.०२९.०३

सूक्तैः- सुष्ठु उक्तैर्मन्त्रैः। का- कीदृशी। ते- तव। अरङ्कृतिः- अलङ्कृतिः। अस्ति- भवति। मघवन्- इन्द्र। कदा। नूनम्- निश्चयेन। ते- तुभ्यम्। दाशेम- दद्मः। त्वाया- त्वत्कामनया। विश्वाः- सर्वाः। मतीः। आ ततने- विस्तारयामि। अध- अथ। इन्द्र। मे- मम। इमा- एतानि। हवा- आह्वानानि। शृणवः- शृणु॥३॥

उतो घा ते पुरुष्या३ इदासन्येषां पूर्वेषामशृणोर्ऋषीणाम्।

अधाहं त्वा मघवञ्जोहवीमि त्वं न इन्द्रासि प्रमतिः पितेव॥ ७.०२९.०४

उत- अपि च। येषाम्। पूर्वेषाम्- पुराणानाम्। ऋषीणाम्- सूक्ष्मदर्शिनां मन्त्रम्। अशृणोः- श्रुतवांस्त्वम्। ते। पुरुष्याः- पुरुषहिताः। इत्- एव। आसन्- अभवन्। अध- तस्मादेव। मघवन्- इन्द्र। त्वा- त्वाम्। जोहवीमि- आह्वयामि। त्वम्। इन्द्र। पितेव- जनक इव। नः- अस्माकम्। प्रमतिः- प्रकर्षमतिः। असि- भवसि ॥४॥

वोचेमेदिन्द्रं मघवानमेनं महो रायो राधसो यद्ददन्नः।

यो अर्चतो ब्रह्मकृतिमविष्ठो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०२९.०५

पूर्वं व्याख्यातम् (७.०२८.०५) ॥५॥